

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z marca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności ogłoszenia z marca 2014 r. w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących; oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący niespełnienia kryteriów umieszczenia w wykazie określonych w art. 23 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 267/2012 ⁽¹⁾ albo w art. 20 ust. 1 lit. c) decyzji 2010/413 ⁽²⁾ oraz popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie polegającego na ustaleniu, że owe kryteria były i pozostają spełnione, jako że skarżący nie należą do National Iranian Oil Company (NIOC), ani nie są przez nią kontrolowani.
2. Zarzut drugi dotyczący niespełnienia kryteriów umieszczenia w wykazie, jako że Rada nie udowodniła, iż NIOC udziela finansowego wsparcia rządowi Iranu.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że w każdym razie pozostawienie nazw skarżących w wykazie stanowi naruszenie ich podstawowych praw i swobód, w tym prawa do prowadzenia działalności handlowej i gospodarczej oraz prawa do niezakłóconego korzystania z swojego mienia lub stanowi naruszenie zasady proporcjonalności. Skarżący zarzucają ponadto, że pozostawienie ich nazw w wykazie stanowi naruszenie zasady ostrożności, a także zasad ochrony środowiska oraz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzkiego, jak również może przyczynić się do powstania istotnych szkód dla zdrowia i bezpieczeństwa zwykłych pracowników irańskich oraz szkód w środowisku.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Radę prawa skarżących do obrony wskutek niedokonania pełnego i właściwego przeglądu decyzji o umieszczeniu ich nazw w wykazie oraz nieodpowiedniego uwzględnienia uwag, które zostały jej przedstawione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39).

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – NICO przeciwko Radzie

(Sprawa T-371/14)

(2014/C 261/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Szwajcaria) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, oraz adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey i D. Rovetta)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. skierowanym do adwokatów skarżącej, dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, zmienionej decyzją Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. oraz w załączniku IX do rozporządzenia (EU) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (EU) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji odmówiono wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-6/13 do łącznego rozpoznania na podstawie art. 50 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące braku wystarczającego uzasadnienia decyzji Rady oraz popełnienia przez Radę oczywistego błędu w ocenie.

Skarżąca podnosi, że nie jest spółką zależną spółki Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, gdyż spółka ta przestała istnieć na wyspie Jersey, zaś w każdym razie Rada nie udowodniła, że nawet gdyby skarżąca była spółką zależną spółki Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, rząd Iranu czerpałby z tego tytułu korzyści, które byłyby niezgodne z zamierzonym celem rozpatrywanych środków.

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2014 r. – HK Intertrade przeciwko Radzie

(Sprawa T-372/14)

(2014/C 261/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (przedstawiciele: J. Grayston, solicitor, oraz adwokaci P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers i N. Pilkington)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady zawartej w piśmie z dnia 14 marca 2014 r. skierowanym do adwokatów skarżącej, dotyczącej przeglądu wykazu osób i podmiotów ujętego w załączniku II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu, zmienionej decyzją Rady 2012/829/WPZiB z dnia 21 grudnia 2012 r. oraz w załączniku IX do rozporządzenia (EU) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu wykonanego rozporządzeniem wykonawczym Rady (EU) nr 1264/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. w zakresie, w jakim w zaskarżonej decyzji odmówiono wykreślenia nazwy skarżącej z wykazu osób i podmiotów objętych środkami ograniczającymi;
- połączenie niniejszej sprawy ze sprawą T-159/13 do łącznego rozpoznania na podstawie art. 50 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.